

خبر و مصاحبه

پیش بینی سرمربی
هندبال از بازی اول
در قهرمانی جهان

ووویویچ: روی کاغذ شیلی را می بریم!

وسلین ووویویچ سرمربی مونتنگرو تیم ملی هندبال مردان در آغاز آخرین دور اردوی تیم ملی قبل از اعزام به مسابقات قهرمانی جهان مردان گفت: «چهار، پنج روز دیگر تمرینات ادامه دارد. از عملکرد بازیکنان رضایت دارم و انگیزه را در تک تک آنها می بینم. چند روز دیگر به کمپ تمرینی می رویم و چند دیدار تدارکاتی از جمله بازی با تیم ملی کره داریم. ۲۲ دی در اولین دیدار مقابل شیلی به میدان می رویم.»

او با ارزیابی خود از بازی مقابل شیلی ادامه داد: «روی کاغذ زمانی که گروه مشخص شد گفتیم می توانیم شیلی را شکست دهیم و مقابل مونتنگرو پایاپای باشیم اما رقابت با اسپانیا دشوار خواهد بود. قالب بازیکنان ما تجربه تورنمنت بزرگ را ندارند و ممکن است هر اتفاقی در آن مسابقات رخ دهد اما تمام تلاش خود را می کنیم تا نتیجه خوبی بگیریم.»

او در مورد ادامه فعالیت خود در ایران پس از رقابت های قهرمانی جهان نیز گفت: «واقعاً این روزها درگیر تمرین هستیم. روزی دو جلسه تمرین داریم و گاهی به خاطر تمرینات عصر می شوم. نظر فدراسیون برای ادامه همکاری است و نظر من هم همین است اما فعلاً تمرکز را روی مسابقات و تورنمنت گذاشته ام.»

رقابت ذوب آهن با
الاتحاد در تهران

شاگردان کوهیان به دنبال برد اول

تیم بسکتبال ذوب آهن در دومین بازی خود در رقابت های باشگاه های غرب آسیا، عصر امروز به مصاف الاتحاد سوریه می رود. شاگردان فرزند کوهیان که رقابت اول خود در این مسابقات را به تیم بیروت واگذار کردند، در دومین بازی در تهران میزبان یکی از دو نماینده سوریه هستند و امیدوارند بتوانند برد اول خود را دشت کنند.

رأی گیری فیبا برای
بهترین بازیکن سال آسیا

حضور یخچالی در بین ۸ بازیکن برتر

فدراسیون جهانی بسکتبال (FIBA) انتخاب بهترین بازیکن سال آسیا را به هواداران بسکتبال در سطح این قاره محول کرد. سایت FIBA ۸ بازیکن را به عنوان منتخبان قاره آسیا انتخاب کرده که نام بهنام یخچالی، ستاره تیم ملی ایران نیز در بین این نفرات قرار گرفته است. وائل اراکچی، ژو کی، دار تاکر، چیتا واتانابه، اسکات تامپسون، سانچر تونگالا، فردی ریش و بهنام یخچالی هشت بازیکنی هستند که در نظر سنجی فدراسیون جهانی حضور دارند.

مجتبی کرمانی:

بازی اول با شیلی فینال زودرس است

کاپیتان تیم ملی هندبال درباره شرایط این تیم در قهرمانی جهان گفت: «گروه سختی در قهرمانی جهان داریم اما ناامید نیستیم. بازی اول بازی مهمی است و گویا فینال زودرس است. آنالیز خوبی از تیم شیلی داشتیم و امیدواریم که بتوانیم برنده باشیم.» او ادامه داد: «مربی در سطح ووویویچ همیشه آرزوی هندبال بیست ها بوده است. او می تواند سطح هندبال ایران را بالا ببرد.»

امین قربانی

پذیرش شرط فدراسیون و ادامه همکاری

در شرایطی که تعویق چندباره اردوی تیم ملی سابر به دلیل اختلاف قربانی با مدیران فدراسیون، شائبه قطع همکاری او را ایجاد کرده بود، سرمربی تیم ملی شمشیربازی سابر اعلام کرد که پایان همکاری با فدراسیون در کار نبوده است و اردوی تیم ملی از هفته آینده آغاز می شود. این طور که به نظر می رسد قربانی شرط فدراسیون مبنی بر اعزام ۳ ورزشکار به رقابت های تونس را پذیرفته است.

سمیه یزدانی

امارات، مقصد جدید رکابزن تیم ملی

دختر رکابزن ایران برای فصل جدید مسابقات با یک تیم اماراتی قرارداد بست. سمیه یزدانی که پیش از این عضو یک تیم بحرینی بود، برای فصل جدید مسابقات دوچرخه سواری با تیم SBK امارات قرار داد بسته است. قرارداد یزدانی با این تیم تا سال ۲۰۲۴ است. پیش از این نیز ماندانا دهقان دیگر ملی پوش دوچرخه سواری ایران با یک تیم اسپانیایی قرارداد بسته بود.

یک روال تکراری در مسیر بازی های آسیایی

ستادی که دیر از خواب بیدار شد

آزاده پیراکوه
روزنامه نگار

ستاد عالی بازی های آسیایی و المپیک جلسه گذاشته تا شاخص ها را برای حضور رشته ها و تیم های ورزشی ایران در بازی های آسیایی ها نگزو تعیین کند. روالی که سال هاست انجام می شود اما انگار هر بار باید تکرار شود. قرار بوده بازی های آسیایی ها نگزو شهریور گذشته برگزار شود اما به خاطر کرونا و البته برخی مسائل سیاسی، این بازی ها یک سال به تعویق افتاد و با وجود این تأخیر و در شرایطی که کمتر از ۱۰ ماه به شروع بازی ها مانده، به تازگی مسئولان وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک یادشان افتاده تا شاخص برای نحوه اعزام کاروان ایران تعیین کنند. جالب است که حرف ها هم قدیمی است. صحبت از تقسیم فدراسیون به سه گروه است. گروهی که شناس

قطعی مدال آوری دارند. گروهی که مدال آوری شان نسبی است و گروهی دیگر که اهداف دیگری از اعزام شان وجود دارد. مانند برخی تیم های بانوان که گفته می شود برای حمایت از ورزش زنان و فراهم کردن فرصت رقابت با تیم های خوب، باید بازی های آسیایی را ببینند یا مثلاً برخی رشته های مردان که در شروع مسیر مدال آوری هستند. مانند بسکتبال سه نفره زنان، اسکواش و یا حتی تنیس که در دوره قبل بازی های آسیایی با همین استدلال شناس حضور در بازی های آسیایی را پیدا کردند. برای این دوره همان حرف های تکراری شنیده می شود به طوری که مناف هاشمی همین موارد را به زبان می آورد و جالب است که می گوید این مسائل در ستاد عالی در حال بررسی است. حمید سجادی با افتخار و طوری که انگار برای بار اول است که این اتفاق می افتد، از روندی که طی

شده خبر می دهد و محمود خسروی وفا، از اعزام کاروان کیفی می گوید. مسئولان رده بالای ورزش که انگار از خواب بیدار شده اند، طوری با مقوله اعزام کاروان به بازی های آسیایی ها نگزو برخورد می کنند که گویا چهار سال تا بازی های آسیایی وقت است و فرصت دارند که برخی چیزها را از نو شروع کنند یا اینکه پیش از این مسئولان قبلی چنین راهی را نرفته اند. برخی از این مدیران در چند دوره قبل که کاروان ایران به بازی های آسیایی و پارآسیایی رفته، عضو ستاد عالی بوده اند و خیلی خوب می دانند چه مسیری طی شده و جالب است که باز همان مسیر را می روند. تبیین شاخص برای اعزام کاروان ایران به بازی های آسیایی، نه تنها نشان می آورد و تعیین استاندارد نیست، بلکه بویخبی نشان می دهد ورزش ایران چه اوضاع نگران کننده ای دارد که در آستانه حضور در بازی های آسیایی و پارآسیایی تازه قرار است

برای انتخاب نفراتش، شاخص تعیین شود. سال هاست که جلسه های طولانی و مستمری در بدنه مدیریت ورزش به تعیین شاخص گذشته و هر بار که تغییری صورت می گیرد، مدیران بعدی، باز شاخص تعیین می کنند! انگار که همه چیز از نو شروع می شود. شرایط اعزام کاروان ایران به بازی های آسیایی، چقدر تغییر کرده که حالا نیاز است باز همه چیز از اول بررسی شود. جز کشتی، تکواندو، تیراندازی، کراته، قایقرانی، والیبال، بسکتبال و دو، سه رشته دیگر، مگر چند رشته داریم که در بازی های آسیایی مدال آور باشند که حالا نیاز است باز شاخص تعیین کرد؟ نکته دیگری که قابل تأمل است، اینکه هر بار که ماه ها صرف تعیین شاخص شد، در نهایت زور کدخداننشی به نتیجه نشست های تخصصی چربیده و میزان نزدیکی

رؤسای فدراسیون ها به هیأت اجرایی تعیین کرده که چه رشته هایی راهی بازی های آسیایی شوند؛ مانند تصمیمی که در مورد برخی رشته ها مثل رشته های رزمی یا راکتی در دوره قبل گرفته شد. در دقیقه ۹۰ و در شرایطی که برخی رشته ها هیچ شناسی برای اعزام نداشتند، مسافر بازی های آسیایی شدند، بدون اینکه بعد از بازی ها گزارشی داده شود، مبنی بر اینکه این حضور چه نتیجه ای داشته است. پس خیلی به نتیجه این نشست ها هم نمی توان امیدوار بود و چیزی که امروز دیده می شود، حرف ها، کارها و یک روال تکراری است که بعید است خیلی در رده بندی ایران هم تأثیری داشته باشد. واقعیت ورزش ایران چیزی بین رده پنجم و ششم آسیا است و مشخص نیست دقیقاً در این نشست ها چه هدفی دنبال می شود و قرار است چه سیاستی ورزش ایران را از این واقعیت دور کند؟

هر بار که ماه ها
صرف تعیین
شاخص برای اعزام
کاروان ایران به
بازی های آسیایی
شد، در نهایت زور
کدخداننشی به
نتیجه نشست های
تخصصی چربیده
و میزان نزدیکی
رؤسای فدراسیون ها
به هیأت اجرایی
تعیین کرده که چه
رشته هایی راهی
بازی های آسیایی
شوند؛ مانند
تصمیمی که در مورد
برخی رشته ها مثل
راکتی در دوره قبل
گرفته شد

گزارش

مهم ترین رویداد ورزشی دنیا به آسیا برمی گردد

برگزاری المپیک ۲۰۳۶ در هند یا قطر؟

توکيو، در قاره آسیا برگزار شد و سه دوره آتی در قاره های اروپا، امریکا و اقیانوسیه خواهد بود. حالا در صورتی که میزبانی المپیک ۲۰۳۶ به یکی از این دو کشور داده شود، قاره آسیا یک بار دیگر میزبان مهم ترین رویداد ورزشی دنیای ورزش خواهد شد.

میزبانی های جذاب

هر دو کشوری که برای میزبانی المپیک درخواست داده اند، انتخاب های جذابی برای کمیته بین المللی المپیک به حساب می آیند. قطری ها با برگزاری جام جهانی نشان دادند که هیچ چیز از یک میزبان تمام عیار کم

در فاصله ۱۳ سال مانده به بازی های المپیک ۲۰۳۶، کشورهای جالبی برای میزبانی این بازی ها اعلام آمادگی کرده اند. این طور که شنیده می شود مهم ترین درخواست ها برای میزبانی المپیک ۲۰۳۶ از دو کشور آسیایی داده شده. کشورهایی که یکی از جنوب شرق آسیا و دیگری از منطقه غرب و خاورمیانه هستند. این طور که شنیده می شود هند و قطر دو کشوری هستند که فعلاً جدی ترین گزینه ها برای گرفتن میزبانی المپیک به حساب می آیند.

میزبانی به آسیا بر می گردد؟

آخرین المپیک برگزار شده یعنی ۲۰۲۰+۱

میزبانی از چنین رویدادی اثبات کرده اند و حالا در جایگاه یک میزبان موفق و قابل توجه پا پیش گذاشته اند. میزبانی قطر از بازی های ۲۰۳۶، المپیک را هم درست مانند جام جهانی به خاور میانه خواهد آورد و اتفاقی تاریخی را رقم خواهد زد. هندی ها اما به عنوان دومین کشور پرجمعیت دنیا، چند باری به فکر میزبانی از المپیک افتاده بودند اما در نهایت به این نتیجه رسیده بودند که آمادگی برگزاری رویدادی در این ابعاد را ندارند. حالا به نظر می رسد رشد اقتصادی اخیر این کشور (که البته به گفته کارشناسان طی سال های